

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FRI):

Det er en lidt underlig sag. Den startede tilbage i februar måned med, at vi blev gjort opmærksom på, at specielt mange af de politibetjente, der har været udstationeret i international tjeneste, ikke vendte hjem til tak for dåd og tjeneste, men til et brev fra de lokale skattemyndigheder med krav om efterbetaling af skat på nogle gange 50.000 kr., nogle gange flere penge, og de rettede derfor henvendelse bl.a. til mig og spurgte, om det virkelig kunne være rigtigt.

Der blev afholdt et samråd i Folketingets Skatteudvalg, og efterfølgende erklærede skatteministeren til citat, at det var noget kludder. Og det, der var noget kludder, var, at man jo var blevet opmærksom på, at en række offentlige myndigheder, bl.a. skatteministerens egne skatteforvaltninger, havde givet folk forkerte svar på spørgsmål om denne skattefrihed ved udsendelse.

Da ministeren ikke havde til hensigt at løse problemet, mente vi, at det var vores pligt at bringe sagen til forhandling i Folketingssalen. Vi valgte så den metode, som er beskrevet i beslutningsforslaget ved fremsættelsen, nemlig at man gik ind og lod Finansudvalget løfte ansvaret fra ministerens skuldre ved både at skaffe den fornødne hjemmel til og det fornødne økonomiske grundlag for at kunne løse det her problem.

Ved førstebehandlingen blev der udtrykt almindelig interesse for sagen, særligt det, der havde det lidt lange sigt, nemlig de sidste to punkter i ændringsforslaget, hvor man sagde, at det her må vi se at få løst, sådan at vi ikke bliver bragt i samme problem fremover. Men der blev særlig fra ministeren rejst begrundet tvivl om, hvorvidt det sådan var statsretlig sædvane, at man gik ind og gav dispensation fra skattemyndigheden gennem aktstykkebehandlinger i Folketinget.

Derfor valgte vi så undervejs i udvalgsarbejdet at ændre forslaget med de ændringsforslag,

der nu skal stemmes om. Ændringsforslagene går ud på, at vi sådan set opnår det samme resultat, nemlig at holde de betjente og andre, der har været udsendt, skadesløse i forhold til de begrundede forventninger, de naturligvis har haft om, at de ikke skulle have et skattesmæk, når de kom hjem efter at have tjent Danmarks internationale interesser.

Men i stedet for at løse problemet via ligningsloven og en dispensation fra ligningslovens bestemmelser, så er forslaget nu, at der for hver enkelt bliver udregnet en kulancemæssig godtgørelse, som beløbsmæssigt giver det samme, og eftersom alle jo er statsansatte, de fleste endda tjenestemænd, har det statsfinansielt ingen som helst betydning, om det sker gennem en regulering over skatten eller, som vi nu foreslår med ændringsforslagene, som en kulancemæssig godtgørelse.

Jeg er ét stort spørgsmålstejn over, at regeringen fuldstændig passivt ikke vil være med til at løse det her problem. Når vi læser betænkningen, er der såmænd ikke engang nogen begrundelse fra regeringens side og fra regeringen. Man siger bare nej og er fuldstændig ligeglad med, at her er en række personer, som er kommet i en helt uacceptabel situation, fordi offentlige myndigheder har givet dem forkerte råd og forkert vejledning.

Skatteministeren fik det tilbud gennem et udvalgs spørgsmål, at han kunne gå ind og foreslå, hvordan han mente man kunne løse problemet, hvis der ellers i regeringen var en vilje. Svaret fra ministeren var, at han anså det for oppositionens opgave selv at formulere sin politik, så skatteministeren havde ingen forslag til, hvordan den her sag kunne klares.

Tak for kaffe, blev der sagt rundtomkring i frokoststuerne på politigårdene, hvor man fik den spand koldt vand i hovedet. Altså en total afvisning fra regeringen. Ingen som helst interesse for sagen. Ingen vilje til at finde en løsning.

Det, der sætter den her sag i en skærende kontrast, og det, der efterlader det indtryk, at Folketingets medlemmer en gang imellem ikke tænker sig om, er en anden sag, som ikke har noget med betjente at gøre, og som ikke har noget med international udstationering at gøre; men de fleste folketingsmedlemmer vil kunne huske, hvordan kulturministeren for et par år siden kom til Folketinget med en særlig løsning:

Der var nogle såkaldte bådteatre i København, som pludselig havde budgetproblemer,